

"Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miesięczna na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

"Dodatek miesięczny" wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłaćcieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam "Dodatek" bez "Gazety" całorocznie 3 złr. w. a.

Za inserta i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość sępiłowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracji!

Zaproszenie do przedpłaty na

"Gazetę Lwowską"

wraz z Dziennikiem urzędowym.

Przedpłata wynosi:

w miejscu:

rocznie 12 zł.

półrocznie 6 "

ćwierćrocznie 3 "

miesięcznie 1 "

z przesyłką pocztową:

rocznie 16 zł.

półrocznie 8 "

ćwierćrocznie 4 "

miesięcznie 1 zł. 35 c.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1872 wychodzi przy "Gazecie Lwowskiej" w miejsce wydawanego przez lat kilkanaście "Dodatku tygodniowego", "Dodatek miesięczny", pismo poświęcone historii, ekonomii społecznej i statystyce krajowej. Każdy zeszyt miesięczny obejmuje cztery arkusze ścisłego druku w wielkiej 8ce, cztery zaś takie zeszyty stanowiąć będą 1 tom, tak, iż rocznik cały składać się będzie z trzech tomów.

Prenumeratorowie "Gazety Lwowskiej" roczni i półroczni odbierać będą "Dodatek miesięczny" bezpłatnie, prenumeratorowie kwartalni i miesięczni na żądanie: pierwsi za dopłatą 50 c. ćwierćrocznie, drudzy za dopłatą 20 c. miesięcznie.

Osobna zaś prenumerata na "Dodatek miesięczny" za rok cały wynosi 3 złr. w. a.

Prenumerować można: ulica Wałowa Nr. 29 now. 370 st.

Gazetę ćwierćrocznie: od 1. stycznia — 1go kwietnia — 1. lipca i 1. października każdego roku, miesięcznie: od 1go każdego miesiąca. Przedpłatę (franco) najdogodniej przesyłać przekazem pocztowym.

Z polecenia Jego Excellencyi c. k. Namiesznika hr. Agenora Gołuchowskiego, wydany został staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi "Gazety Lwowskiej" zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskimi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi "Gazety Lwowskiej" po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Ducha.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył na najuniżeńsze przedstawienie ministra cesarskiego domu i spraw zagranicznych najwyższem postanowieniem z 7. marca b. r. udzielić dyplomowi nominacyjnemu mianowanego król. angielskim konsulem we Wiedniu dotychczasowego król. angielskiego wice-konsula Salomona Brandeis-Weikersheim najwyższe exequatur.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył na najuniżeńsze przedstawienie ministra cesarskiego domu i spraw zagranicznych najwyższem postanowieniem z 7. marca b. r. udzielić dyplomowi nominacyjnemu mianowanego jeneralnym konsulem księstwa Monaco we Wiedniu Augusta Velnagel najwyższe exequatur.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Na posiedzeniu komisji konstytucyjnej z 18. b. m. J. Ex. prezydent rady ministrów książę Adolf Anersperg wyraził komisji podziękowanie rządu za poparcie jego intencji, Rząd umie cenić to zaufanie i

spodziewa się, że będzie mógł w dalszem postępowaniu swoim dowieść, jak wielką wagę tej ufności przypisuje. W końcu prosił J. Ex. prezydent rady ministrów, ażeby komisya ponownie przystąpiła do obrad i stanowczego załatwienia finansowej strony ugody galicyjskiej. Na tę propozycję zgodziła się większość komisji.

Hr. Lamberg postawił wniosek: „Kwota ryczałtowa ulega rewizji co pięć lat i ustanowioną zostanie na każde dalsze pięciolecie w tej samej proporcji, jaka zachodzi pomiędzy pierwszą kwotą ryczałtową a sumą bezpośrednich podatków uiszczonych w Galicyi w roku 1871“.

Dr. Zybliekiewicz przedłożył następujący wniosek: „Zamierzone systemizowanie plac urzędników zastosowane zostanie do galicyjskich urzędników administracyjnych i szkolnych, a kwota ryczałtowa podwyższoną zostanie odpowiednio w roku, w którym systemizowanie uskutecznione zostanie.“

Dr. Rechbauer przedłożył swój wniosek dawniejszy z następującym dodatkiem: Wydatki na sprawy oświecenia i polityczną administrację królestw i krajów w Radzie Państwa reprezentowanych z wyjątkiem Galicyi oznaczone zostaną przez Radę Państwa w osobnej uchwale, przyczem udział wezmą deputowani galicyjscy. Wydatki w ten sposób oznaczone wyrażone zostaną w ustawie skarbowej w ten sam sposób, jak się to dzieje z wydatkami na wspólne sprawy przez delegacje ustanowione.

Dr. Zybliekiewicz podniósł swój dawniejszy wniosek z opuszczeniem wzmianki o bezpośrednich podatkach. Mowca zwracał uwagę na bogactwa Galicyi w płody dotąd należycie nie wyzyskane. Wydatki państwa dla Galicyi obrócone zostaną zatem na cele bardzo pożyteczne dla całego państwa.

Dr. Grocholski oświadczył, iż deputowani galicyjscy mogą zgodzić się tylko na rewizję kwoty ryczałtowej co trzy lata i postawił wniosek, ażeby kwota ta oznaczoną została według ustawy skarbowej na r. 1871.

Po przemówieniu dra. Herbsta przeciw wywodom poprzednich mowców, J. Ex. minister skarbu de Pretis wzywał komisję, ażeby przyjęła wniosek dawniejszy dra. Rechbauera wraz z dzisiejszym dodatkiem, gdyż wniosek ten odpowiada najlepiej zasadzie sprawiedliwości.

Przy głosowaniu komisya przyjęła wnioski dra. Rechbauera a odrzuciła wnioski dr. Grocholskiego o rewizji kwoty ryczałtowej co trzy lata; dr. Zybliekiewicz o uwzględnienie podwyższenia plac urzędników przy ustanowieniu kwoty ryczałtowej.

Wniosek dr. Herbsta, ażeby komisya powzięła decyzję w sprawie pensji galicyjskich urzędników administracyjnych odesłany do podkomitetu.

W końcu odesłano wszystkie uchwały do podkomitetu dla sformułowania.

— Porządek dzienny dziewiątego posiedzenia izby panów Rady państwa, które wczoraj odbyć się miało jest następujący: Odczytanie protokołu z ósmego posiedzenia; odczytanie petycji; pierwsze czytanie ustawy o pensjach profesorów w utrzymywanych przez państwo zakładach dla akuszerok; pierwsze czytanie ustawy o władzy dyscyplinarnej nad adwokatami i kandydatami adwokackimi; drugie czytanie ustawy w wykonywaniu orzeczeń wyłączenia w sprawach kolejowych; drugie czytanie ustawy o wykonywaniu kar więziennych w więzieniu odosobnionem i ustanowieniu komisji dla wykonywania kary; drugie czytanie ustawy o urzędowym stanowisku personalu strażniczego ustanowionego dla niektórych gałęzi kultury krajowej; drugie czytanie traktatu handlowego zawartego z Portugalią; drugie czytanie ustawy o organizacji wyższej szkoły technicznej (politechnicznego instytutu) we Wiedniu; drugie czytanie ustawy o wliczeniu profesorom lat służby spędzonych w austriackich wyższych szkołach technicznych przy przeniesieniu ich do uniwersytetu; drugie czytanie ustawy o budowie kolei żelaznej z górnej Styrii do Salzburga i północnego Tyrolu; sprawozdanie komisji budżetowej o centralnem zamknięciu rachunków za r. 1872.

— Rozwiązanie sejmiku czeskiego stanowi jeszcze ciągle główny przedmiot dyskusji dziennikarskiej w szpaltach wiedeńskiego dziennikarstwa. „Rząd i stronnictwo konstytucyjne — pisze „N. f. Presse“ — oka-

zało rozległemi koncesjami na rzecz odrębnego stowiska Galicyi, że pragnie w granicach możliwości zaspokoić żądania tego kraju. Ugoda galicyjska nie jest obecnie sprawą całego państwa dotyczącą lecz tylko przedmiotem czynności Galicyi, która rozstrzygnąć ma o jej przyjęciu albo odrzuceniu. Natomiast zwróconą jest obecnie cała uwaga publiczna na bliskie wybory w Czechach, których rezultat wywoła zapewne pospiech albo zwłokę w wykonaniu programu rządowego. Los wyborów zawisł głównie od właścicieli większych posiadłości w Czechach. Różne wskazówki pozwalają spodziewać się pomyślnego rezultatu wyborów. Na szczęście przeciwnicy konstytucji najgorliwiej pracują nad tem, ażeby zapewnić rządowi zwycięstwo. Wszystkie organa nieprzyjazne konstytucji prześcigały się nawzajem w wyrazach uwielbienia dla uznanych nieprzyjaciół państwa i dynastji. Wobec takiego stanu rzeczy żaden wyborca w kurji właścicieli większych posiadłości nie może wątpić, po której stronie nie każe mu stanąć obowiązek patriotyczny.“ „Presse“ mniema, że stronnictwo konstytucyjne w Radzie państwa znacznie wzmocnione zostanie wskutek rozwiązania sejmiku czeskiego a „N. Fremdenblatt“ utrzymuje tożsamo, że kurja właścicieli większych posiadłości w Czechach przechyli szalę zwycięstwa na stronę konstytucji, bo jej interesa związane są ściśle z interesami całego państwa. „Montagsrevue“ nie wątpi także o zwycięstwie stronnictwa konstytucyjnego przy wyborach w Czechach i wskazuje przytem na trudności, jakie stawał ciągle administracyi państwowej dzisiejszy czeski Wydział krajowy.

„Pester Lloyd“ zajmuje się także rozwiązaniem sejmiku czeskiego i wyraża uznanie dla rządu, że stara się o wzmocnienie stronnictwa konstytucyjnego niechęć przystąpić już obecnie do zmieniającej podwaliny życia konstytucyjnego reformy wyborczej, która wobec dzisiejszego stanu rzeczy miałaby niezawodnie w izbie po swej stronie większość, ale tylko większość kilku głosów.

Berlin. W sobotę rozpoczęły się w Izbie posłów obrady nad ordynacją powiatową sześciu wschodnich prowincji, które były bardzo ożywione i zapewne dłuższy czas potrwać, niż się spodziewano. Do dyskusji generalnej zgłosiło się 21 mowców. „Deutsche Reichs-Zeitung“ donosi, że w Izbie posłów prawie wszystkie stronnictwa odbyły swoje narady nad ordynacją powiatową, wskutek których wiele wniesionych zostanie poprawek, mianowicie ze strony stronnictwa narodowo-liberalnego.

Komisya 13 postawiła wniosek, ażeby Izba deputowanych uchwaliła, wezwać rząd do polepszenia bez zwłoki administracyi policyjnej w prowincji poznańskiej.

Ministerstwo rolnictwa kazało wypracować porównanie opinii i sądów, jakie kawalerja, artylerja i pociągi wydały o użyteczności pruskich i francuzkich koni wedle doświadczeń zrobionych w czasie wojny z roku 1870 — 1871. Praca ta została wydrukowana w wielkiej liczbie egzemplarzy. Powyższe zdania zgadzają się w tem, że chów i użyteczność koni pruskich wyższe są od francuzkich.

Dzieło wydziału historycznego sztabu generalnego pruskiego o wojnie 1870 — 1871 zostało obecnie oddane do druku. Ma wyjść w 12 zeszytach w przeciągu trzech lat i kosztować około 18 talarów. Zawierać będzie rozkazy wojenne pruskie i francuzkie i wiele map i planów bitew.

Na porządku dziennym sobotniego posiedzenia Izby deputowanych było ustne sprawozdanie XIII. komisji o ordynacyi powiatowej dla prowincji: pruskiej, brandenburgskiej, pomorskiej, poznańskiej, szląskiej i saskiej. Referent p. dr. Friedenthal przemawiał w tej treści: Stosunki nasze państwowe potrzebują zmiany i to zmiany takiej, któraby dotykała wszystkich stosunków całego naszego systemu państwowego. Zadaniem naszym jest, abyśmy dali nową podstawę do zupełnej nowej administracyi, a do tego trzeba zmian daleko sięgających. Jeżeli prawo to ma wydać owoce godne wyzuć z charakteru swego reformującego. Prawo dzisiejsze robi powiat punktem środkowym konstytucji. Dotychczasowy system stanów uciskał mniejszość interesowanych, dla tego zmienić go należy. Gminy wie-

skie powinny być wyemancypowane z pod władzy politycznej dziedziców, których dziedziczna władza ustać musi. Obwody rządowe będą pośredniczyły pomiędzy gminami a powiatem. Projekt ten zamierza wprowadzić decentralizację, samorząd i urzędy honorowe. W tym względzie sięga dalej nawet niż ordynacja miejska.

Mowca dodaje, że potrzeba, aby prawo w tej jeszcze kadencji przyjętem było, bo chociaż nie przypisuje wielkiej doniosłości ruchowi socjalistycznemu po miastach, to jednak byłoby ze szkodą, gdyby ruch ten i ludności wiejskiej miał się udzielić.

Minister spraw wewnętrznych hr. Eulenburg oświadczył w śród dyskusji, że rząd uważa swój projekt za taki, który najłatwiej mógłby być przez obie Izby przyjętym, a na zgodzie obu Izb bardzo rządowi zależy. Nie twierdzi atoli, że projekt rządowy jest doskonały. Rząd w tej kwestji nigdy się nie wyraża, że to a to uważa za nieodzowne, albo uważa za najlepsze, ponieważ projekt obecny wchodzi w obręb praw organicznych, a prawa organiczne z początku są tylko próbami. Mysłę, rzekł minister, że wydając ordynację miejską, także nie wiedział, czy się w praktyce okaże pożyteczną. Komisarze rządowi byli w obec komisji gotowymi do ustępstw, lecz niech to uchodzi za dowód, że rząd uwagi komisji przyjmuje za dobre, owszem rząd mniema, że w raporcie nie jedno się znajduje, na co się obie Izby razem nie zgodzą.

— Wiadomości podanej przez „D. Reichs-Correspondenz“, jakoby z powodu rozporządzenia rządowego rejencji poleciły świeżo inspektorom powiatowym szkół i superintendentom, ażeby się starali krzewić język niemiecki w prowincjach po polsku mówiących, zaprzecza „Vossische Zeitung“ na podstawie, jak mówi, informacji z dobrego źródła czerpanych. Rozporządzenie, o którym mowa, wydano już r. 1859.

— W sprawie procesu Beblę, Liebknechta i Hepnera podajemy z dzienników niemieckich dalszy ciąg rozpraw.

Przed sądem stają trzech świadków: Brake kupiec z Brunświku, Spiehr wyższy nauczyciel z Wolfenbüttel i v. Bonhorst z Wiesbadenu. Wszystkim trzem daje sąd urlop aż do ponownego zawezwania.

Oskarżony Liebknecht oświadcza, że co się tyczy odczytanego komunistycznego memoriału to może nadmienić, iż był redagowanym bezpośrednio przed lutową rewolucją i należy do kategorii pism, które stronnictwo robotników jako okólniki rozpowszechniało. Następnie odczytuje sąd listy Liebknechta do Bonhorsta i Brakego. W listach tych znajdują się między innemi ustepy: „Ich selbst bin Communist. Wir brauchen die Bauern nicht um Revolution zu machen, aber keine Revolution kann sich halten, der die Bauern feindlich sind.“ — „Wier sind international, nicht national“. Liebknecht protestuje przeciw podobnemu wyrzucaniu pojedynczych frazesów z całości, listy te odnoszą się do uchwał karlsbadzkich z r. 1869 i do nieporozumień zaszłych w stronnictwie.

Przewodniczący każe odczytać kilka dokumentów dotyczących się rewolucyjnego funduszu, z czego okazuje się, że ten fundusz utworzonym został w celu emancypacji robotników i utworzenia niemieckiej rzeczpospolitej.

Oskarżony Liebknecht, wywodząc po myśli przewodniczącego, jak się wyraża, historię rewolucyjnego funduszu, zaczyna od Koszuta. Wielkie powodzenie Koszuta w Anglii i Ameryce w zbieraniu składek, celem agitacji we Węgrzech, natchnęło podobną myślą Kinkla, po ucieczce jego ze Szpandawy. Zebrany przez Kinkla rewolucyjny fundusz w Anglii i Ameryce, był tylko lichą parodią Koszuta, a parę tysięcy zebranych dolarów wydał częścią sam, częścią jego przyjaciele.

Oskarżony Bebel oświadcza, że nie zna wcale historii rewolucyjnego funduszu. Dra Landendorffa, o którym mowa w Demokratischer Wochenblatt, poznał w Nürnbergu w r. 1868, i że tenże wręczył mu 3500 fr. z funduszu rewolucyjnego na dowolne użycie, później odebrał 500 fr.

Obrońca oświadcza, że pokwitowania z pieniężnych przesyłek z funduszu rewolucyjnego drukowanemi były po kilka razy wielkimi głoskami u góry w „Demokratischer Wochenblatt“, a nawet berlińska „Zukunft“ umieściła pod okiem pruskiej prokuratury podobne pokwitowanie na 5000 fr.

Na posiedzeniu dnia 15. b. m. które się o 9. godzinie zaczęło, postanowił sąd zgodnie z prokuratorem i z obrońcą, świadków z Plauen przesłuchać. Nasamprzód atoli otrzymał głos oskarżony Bebel w obronie dwóch listów na ostatniem posiedzeniu przeczytanych. Zgadza się Bebel ze wszystkimi wywodami Liebknechta, a co do kongresu bazylijskiego nie ma nic do nadmienia, bo tam nie był. W adresie inauguracyjnym Marxa nie widzi żadnej zaczepki rządu, bo w niej mowa jest tylko o duchowej walce. Oskarżony Hepner

oświadcza dalej, że ponieważ we wszystkich pismach nie dla siebie nie widzi uwłaczającego, przeto woli tak na teraz: jak i na później przyjąć rolę milczącego. Na pytanie zaś prezydującego, czy oskarżeni we wolnym związku narodów, upatrują sfederowaną rzeczpospolitą powszechną, odpowiedział przytakująco.

Zanim jeszcze przystąpiono do zbadania świadków, przesłuchano Beblę, w sprawie zgromadzenia robotników 27. i 28. kwietnia 1870 w Plauen, na którym oskarżony mową przeszło dwugodzinną, występującą po za granice prawa, zgromadzonych zelektryzować usiłował, i gdy tenże, powtarzając treść swej mowy, ponownie w wyrażeniach swych o rządzie za ostro się wyrażał, przyszło do żywego starcia się pomiędzy prezydum a oskarżonym, tak, iż niedosłuchawszy do końca wywodów oskarżonego, prezes przeszedł do przesłuchania świadków. Pierwszy z nich (sierżant) Röer powtarza prawie to samo, co prezydujący panu Beblowi z jego mowy zarzuca, z czem drugi świadek profesor Goessing z Plauen zupełnie się zgadza. Następujący dr. Hoffmann nauczyciel wyższy z Plauen oświadcza, iż Bebel wyraził się i obstał za zrównoważeniami się proletaryatu z bogaczami, aby wielka liczba proletaryuszów nie zgubiła stosunkowo małej liczby bogaczy. Dalej, że wojsko nie wie, gdzie ma strzelać, że podatki są czystą kradzieżą rządu, wykonywaną na biednych i że stracenie Ludwika XVI jest czynem chwalebnym. Tego wszystkiego zaprzecza oskarżony Bebel i oświadcza, że świadkowie należą do jego zaciętych przeciwników, zatem rzecz zupełnie inaczej podają, jak w rzeczy samej jest prawdą.

Następujący świadek, Goehra, dawny prezydent zgromadzenia w Plauen świadczy za Beblem, zeznając, że tenże w swej mowie się wyraził, iż gdyby wojsko socjalno-demokratycznymi zasadami przejęte było, nigdyby na lud nie strzelało, i że gdyby Bebel o przemocy co wspominał, byłby posiedzenie zamknął. Tak samo zeznał adwokat Kirchbach z Plauen, dodając, iż jako prawnik, nie uznaje Beblę winnego kryminału. Innych świadków broniących Beblę nie słuchano wcale, po czem obrońca dr. Freitag z akt skonstatował, iż z mowy Beblę w Plauen nie można wysnuć skargi o zdradę stanu, lecz o rozszerzenie idei państwu niebezpiecznych.

W końcu posiedzenia przeczytano broszurę Liebknechta pod tytułem: „Odezwy do ludu w czasie rewolucji“, którą oskarżony tak tłumaczył, że, ponieważ piśmiennie rewolucję opracowywał, przeto dziwi się, jak podobna broszura jako dowód przeciwko niemu brana być może, i że sąd na żądanie, więcej podobnych broszur od niego dostać może; następnie list Beblę do Bracke, zawierający wyrażenie: że robotnicy sascy są doskonale po socjalno republikańsku usposobieni.

Paryż. Zgromadzenie narodowe ukończyło na posiedzeniu d. 14. marca obrady nad projektem ustawy o stowarzyszeniu międzynarodowym. Juliusz Favre wyraził życzenie, ażeby karom, o których projekt ustawy wspomina, tylko ci ulegali, którzy do „Internacyonalu“ w przyszłości przystąpią. Sprawozdawca komisji Sacaze odpowiedział na to mowcy, iż w projekcie ustawy wyraźnie stoi, iż ustawa ta, jak każda i na wstecz działać nie może; po czem przyjęto art. 2 ustawy w następującem brzmieniu: „Kto po ogłoszeniu niniejszej ustawy przystąpi do „stowarzyszenia robotników“, lub do jakiegokolwiek innego stowarzyszenia, wyznającego zasady „Internacyonalu“ ulegnie karze więzienia od trzech miesięcy do dwóch lat i grzywnie od 50 do 1000 fran. Cudzoziemiec, który we Francji do tego stowarzyszenia wstępuje, ulega tym samym karom“. Art. 3 uchwalilo zgromadzenie narodowe w następującej osnowie: „Kary więzienia mogą być zwiększone do lat pięciu a grzywna do 2000 franków jeżeli oskarżenie członkowie stowarzyszenia międzynarodowego byli funkcjonaryuszami „Internacyonalu“, jeżeli rozszerzali odezwy, okólniki i tym podobne pisma stowarzyszenia. Mogą oni lat pięć lub dziesięć zostawać po odsiedzeniu kary pod dozorem policyjnym.“ Art. 4 tak opiewa: Karze więzienia od trzech do sześciu miesięcy i grzywnie od 50 do 500 fr. ten popada, kto świadomie wynajmuje lub bezpłatnie odstępuje swe lokalności na posiedzenia stowarzyszonem“. Dalsze trzy artykuły ustawy, w których jest mowa o zastosowaniu pojedynczych paragrafów kodeksu karnego, przyjęło zgromadzenie bez dyskusji według wniosków komisji.

— Na posiedzeniu zgromadzenia narodowego dnia 15. marca toczyły się obrady nad budżetem. Kilku mowców wspominało o oszczędnościach w wydatkach, naco prezydent republiki francuskiej oświadczył, iż rząd zastosuje się do życzeń izby, z wyjątkiem co do wydatków na cele reorganizacji armii, które muszą być znaczne choć przemijające.

— O rozprawach budżetowych zgromadzenia na

rodowego pisze „Journal des Debats“ między innemi co następuje:

„Stosunki nasze skarbowe znajdują się w stanie prowizorycznym, czyli innemi słowy nie wiemy jak pod tym względem stoimy. System taki nie przyczyni się pewnie do oszczędności i do dobrej administracji. Gdyby był rząd od samego początku — co było jego obowiązkiem — zastosował się szczerze do życzeń komisji budżetowej a nie obstał przy swoich mrzonkach, byli byśmy już dziś mieli budżet, w którymby się równowaga wydatków i przychodów państwowych przebiegała“. W końcu tego artykułu wyraża się „Journal des Debats“ z wielką goryczą od administracji skarbowej.“

— O uniwersytecie sztrasburskim pisze „Siecle“: „Mamy przed sobą spis prelekcji uniwersytetu miasta Sztrasburga; musimy się przyznać, iż przeczytaliśmy go z wielką boleścią w sercu. Nie wstydzmy się przyznać, iż program prelekcji jest wyborny: kwalifikacje profesorów, ilość i jakość prelekcji nie nie pozostawia do życzenia; ale cóż kiedy wszystko jest niemieckie. Możemy śmiało utrzymywać, iż w Sztrasburgu będzie wkrótce jeden z najlepszych uniwersytetów niemieckich; skutkiem tego będzie, iż napływ młodzieży niemieckiej stanie się ogromny, a co z tego wyniknie, nie trudno przewidzieć. Francja nie ma ani jednego zakładu, któryby w przybliżeniu nawet mógł wytrzymać porównanie z nowym uniwersytem pruskim. A przecież jedną z głównych przyczyn naszych niepowodzeń podczas ostatniej wojny było to, iż daliśmy się Niemcom na polu umiejętności o całą głowę wyprzedzić. Czy nie obawiamy się, iż zabrana Alzacya zacznie porównywać Francję z Niemcami, i że to porównanie nie wypadnie dla nas korzystnie. Czy nie nauczyliśmy się po okropnych wypadkach ostatniego roku?“

Rzym. Korespondent rzymski dziennika „Times“ zapewnia, iż nikt w Rzymie nie wierzy, ażeby ojciec św. miał opuścić Watykan. Nawet gdyby przyszło do zwołania soboru powszechnego poza granicami państwa włoskiego, wysłałby papież swego zastępcę, jak to było podczas soboru trydeńskiego. Syndyk miasta Rzymu, pisze dalej korespondent, wydał rozporządzenie, wzywające właścicieli domów, ażeby kazali restaurować i odnawiać frontowe części kamienic przy ulicach głównych. Właściciele domów nie stosujący się do tego rozporządzenia, ulegają karom, a urząd miejski rozkaże przedsięwzięcie restauracji na koszt właścicieli. Wydatki na odnowienie miasta będą bardzo znaczne; powstało już kilka stowarzyszeń, które za stosownem wynagrodzeniem podejmuje się odnowienia frontów kamienic. Rzym jest jedno z najbardziej ścieśnionych miast we Włoszech; komunikacja w mieście jest bardzo trudna; ażeby temu zapobiedz, zamyśla urząd miejski mnóstwo nowych ulic wytyczyć. Wskutek tego główny ruch miasta przeniesie się wkrótce do nowych dzielnic Esquilinus i Viminalis.

Kronika.

(Nadzwyczajne posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dziś z uderzeniem godziny 6ej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1 Wniosek sprzedaży gruntów miejskich na Sichowskim. Podanie właściciela realności Nr. 2372/4 o pozwolenie położenia rur wodociagowych wzdłuż gościnca grodeckiego. 2 Podanie dzierżawcy restauracji w ogrodzie pojezuickim a przedłożenie kontraktu dzierżawy. Zapisy pp. Boczkowskich. Sprawozdanie wydziału o wniosku p. Dobrzańskiego względem nadania p. Kasprowi Boczkowskiemu obywatelstwa honorowego. Sprawozd. p. radny Dąbrowski. 3 Wybór komisji z siedmiu członków dla zdania sprawy o wniosku p. radnego Dobrzańskiego w kwestji żydowskiej. Wniosek wydziału względem postawienia dwom urzędnikom budowniczym dodatku do płac. Sprawozd. p. radny dr. Madeyski. 4 Podanie p. radnego dr. Pawła Skwarczyńskiego o uwolnienie niektórych czynności w reprezentacji miejskiej. Rezygnacja p. radnego dr. Tomasza Rayskiego. Wybór dwu delegatów, jednego członka komisji realnościowej i jednego do komisji dla nabycia części placu Śgo Ducha. Sprawozd. p. radny dr. Semulski. 5 Wniosek zmiany statutu funduszu pożyczkowego dla rzemieślników chrześcian i izraelitów. Sprawozd. pp. radni dr. Sermak i dr. Kolischer. 6 Memoriał Towarzystwa lekarzy galic. o stosunkach higienicznych miasta Lwowa. Sprawozd. p. radny dr. Rieger.

(Wypadki miejscowe.) Wczoraj wieczór spłoszyły się konie pozostawione na placu Maryackim bez dozoru przez fiakra nr. 32. Zdołano je zatrzymać dopiero na placu Bernardyńskim. Woźnicę Feliksa Kuropatwę odstawiono do aresztu.

Trzej pijani ludzie przechodząc ulicą Sykstuską tej nocy napadli przed zabudowaniem głównej poczty, na strażników miejskich Karola Bauera i Feliksa Kotowskiego i zamierzali im szablę odebrać. Jednego z napastników Tomasza Bilińskiego zdołano ująć i odstawiono go do policyi.

Wczoraj odebrano kupcowi J. D. fałszywy banknot 5cilo reńskiowy odfotografowany z znakiem B. k. 9.

(Dekoracja.) Najjaśniejszy Pan raczył najwyższem postanowieniem z 4. marca br. udzielić Karolowi Muszyńskiemu pułkownikowi pułku piechoty Nr. 15 za uznanie jego znakomitych i skutecznych zasług położonych na polu nauk wojskowych, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

— Jego Ex. minister oświecenia zatwierdził uchwałę kolegium profesorów wydziału prawa i administracji uniwersytetu lwowskiego, którą udzielono docentowi prawa karnego i

procedury karnej dr. Józefowi Mossingowi veniam legendi
procedury cywilnej.

(Spis osób, które się złożeniem datków pieniężnych od powinowatych noworocznych uwolnily.) (C. d.)

Pp. Gerach Sokal 20c., Isaac Leib Herzer 50c., Friede Bohm 10 c., Daniel Garder 30 c., Dawid Selzer 50 c., Samuel La nifer 20 c., Abraham Pipes 30 c., Abraham Nuss 50 c., Ozyas Moses Hick 50 c., Dawid Penzias 20 c., Majer Woak 10 c. Chaje Lea Balciu 10 c., Naftali Rosner 50 c., Mendel Blauer 40 c., Chaim Letz 50 c., Mali Schiffer 15 c., Frykiel H. 10 c., Mojżesz Lehm 50 c., Doif, S. Rapaport, Jer. Schoen, Abrsham Schlünstein, N. N., Rafal Rosenberg 50 c., Izaak Knopf 1 Rapaport po 10 c., Rafal Rosenberg 50 c., Izaak Knopf 1 z., Rachel Goldstaub 10 c., Fis hel Bernhard 1 z., Beile Jütte N. 20 c., L. R. Weinreb 1 z., Scheindel Jütte Katz, Golde Rosner i Schlimper po 50 c., Jakob Wild 1 z., Neche Thumen 50 c., Klingensfeld & Fetter 50 c., Moses Hamber 20 c., Jakob Awerbach 20 c., Jonas Landau & Beile Debora 20 c., Reisel Markel 50 c., Menkes i Byk 60 c., Jakob Jüttes 2 z., Jakob Sanne 40 c., Izaak Stepler 30 c., Kummel N 20 c., Wil. Żarska 2 z., Franciszek Spuler 50 c., Taube Rappaport 1 z., Wolf Kreps 25 c., Rattinger 5 piekarz 10 bochenków chleba i 1 z., Teodozja Justyan 5 z., Chitry 20 c., Łozińska Zofia, Ant. Kościński, B. tełka c k porucznik i Agnieszka W. Roy po 50 c., Pizl Rachmistrz 30 c., Karolina Winter 1 z., Grossowicz 1 z., Zenobia Ole niczka 25 c., Franciszek Torosiewicz 2 z., J. Szymonowska 1 z., dr. Finger 2 z., Piepes 1 z., jen. ajencya psześci 1 z., Zakład ubezpieczeń i Smidowicz po 2 z., Grossman, skiego Zakładu ubezpieczeń i Smidowicz po 2 z., Bitner Vogel, Szubert, Weiss, Meidinger i Blaim po 50 c., Bitner 30 c., JE. Agenor hr. Goluchowski, c. k. Namiestnik 10 z., Filip Zaleski, radca Namiestnictwa 5 z., Ignacy Horeki, dy rektor u p. N. 1 z., Sieweryn Skrzyński, adiunkt Namiest nictwa 2 z., Podlewski, Stanowski, Thulic, Orlich, Franciszek Tomek, c. k. nadradca bud. i Karol Baudius, c. k. radca bud. po 1 z., Karol Mayer 40 c., Józef Strauss 50 c., T Krokiewicz 40 c., Henryk Madurowicz, Pregmacz i Matula po 50 c., Bartmański 3 z., Karasiński, Hailig, Chitry, Olszewski, Szynglarski, Echard, Rodakowski, Skwarczyński, Rozborski, Moach i Andrzej Putschögel c. k. radca Namiest. po 1 z., Aleksander Hofmeister, radca rachunkowy 50 c., Adolf Wallek dto 30 c., Wacław Breitenberger dto 50 c., Franc. Kolarz dto, Franc. Zeung dto i Adolf Sachanek dto po 40 c.

(C. d. n.)

(Wykaz zmarłych osób od 15. do 29. lutego 1872 w mieście Lwowie). 1 Józef Marek, pens. radca sądu wyższego, 1. 60, na zapalenie płuc. 2 Włodzimierz Du sądu wyższego, 1. 60, na zapalenie płuc. 3 Franciszek lęba, c. k. notaryusz, 1. 62, na porażenie serca. 4 Franciszek Pipes, aptekarz i burmistrz ze Zbuzarza, 1. 66, na porażenie płuc. 5 Stefan Pleszcowski, inżynier kolei, 1. 30, na gruźlicę. 6 Wilhelm Altenberg, oficyał kasy głównej, 1. 38, na sparą liżowanie płuc. 7 Jan Adolf Pokorny, urzędnik policyi, 1. 66, na udar mózgu. 8 Leon Suchodolski, właściciel dóbr, 1. 66, na wodną puchlinę. 9 Marcin Mayer, pens. adiunkt, 1. 58, na wodną puchlinę. 10 Marcin Mayer, pens. adiunkt, 1. 58, na wodną puchlinę. 11 Józefa Wiktor Schlosser, buchhalter, 1. 28, na suchoty. 12 Józefa Nowicka, obywatelka z Tarnopola, 1. 82, ze starości. 13 Anna Wiśniewska, wdowa po urzędniku, 1. 74, na raka. Na pora żenie płuc: 14 Alojza Magierska, żona urzędnika, 1. 83. Za konnice: 15 Franciszka Białobrowska, 1. 58, 15 Teodozja Zbierchowska, 1. 45. 16 Józefa Adamek, córka oficyala, 1. 14 na tyfus. 17 Jan Stepanek, woźny, 1. 72, na zapalenie jelit. Na suchoty: 18 Albina Fafi, żona szynkarza, 1. 26. 19 Franciszek Walaszewski, właściciel domu, 1. 65. 20 Franciszek Haintsch, woźny, 1. 49. 21 Marceli Topolnicki, krawiec, 1.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Ukutechn. sprzed. w.	Kurs przeciętny	Kurs ostatni
			placę i zjadają
Złote austriackie			
D. 20. marca. Południowy.			
Ake gal. kol. zel. K. L. a diwid.			258 50 259 50
kol. lwow. czarna. Jassy			171 75 172 75
banku hipot. galic. po 200			169 171
zł. zwłata 600/0 ex diwid.			
papiery czern. po 200			
zł. w. a.			
Galic. banku krajow.			6 6 50
Listy zast. Tow. kred. gal.			
50/0 w. a.			83 83 30
Tow. kr. gal. 40/0 w. a.			75 75 30
Banku hip. gal.			89 60 90 10
Gal. zakł. kred. włośc.			91 90 92 75
Oblig. indemn. gal.			75 75 76 50
W. Ks. Krak.			
Księstwa Bukowiny			
Poz. gład. r. 1866 po 100/0			
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.			
II. Em.			
kolei lwow. - czerniow.			
II. Em.			
Dukat holenderski			18 27
cesarski			20 29
Napoleonowy			8 70 8 80
Pół imperyal rosyjski			8 80 8 95
Rubel srebrny rosyjski			170 178
papierowy			149 150 1
Bank. pol. za 100 zł. pol.			
Talar pruski srebrny			
Pruskie bilety kasowe			163 1/2 165
Srebro			109 110 50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. marca 1872

1. Dług publiczny.

Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 50/0 od kwietnia do października po 50/0
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 50/0

(Za 100 zł.)
pien. towar.
70.50 70.70
70.50 70.70

21. 22 Karolina Łapińska, żona krawca, 1. 44. Wyrobnicy:
23 Józef Łotocki, 1. 52, 24 Grzegorz Tymniński, 1. 65, 25
Anna Jezierska, 1. 27, 26 Marya Baudalewicz, 1. 32, 27
Fydyryk Rayman, 1. 30, 28 Jan Marczak, 1. 39, 29 Jan
Sidor, 1. 38, 30 Stefan Léz, 1. 36.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lutym 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu:				
	Husiatyn	Kopeczyn	Probusna	Chorost	Przedmieście
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
	w alota austriacka				
Mec pszenicy	4	4	3	3	3
żyta	3	2 75	2 50	3	2 81
jęczmienia	2 10	2	1 60	2	1 92
owsa	1 90	1 50	1 40	1 50	1 57
grochu	2 80	4	2 50	2 80	3 2
hreczki	2 80	2 40	2 40	2 80	2 60
kukurudzy	4	—	2 50	—	3 25
ziemniaków	1 40	1 20	1	1 40	1 25
Cetnar siana	1 40	1 50	—	1 50	1 46
Sąg drzewa twardego	13 50	12	14 20	7 50	11 80
miękkiego	—	8	9 20	5 20	7 46
Funt mięsa wołowego	—	14	16	14	14
Miara wina	—	50	80	135	98
piwa	—	18	15	20	16
Robotnik z wiktem	—	—	—	—	—
bez wiktu	—	50	60	30	30
	—	—	—	—	44

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu“.

Wiedeń, 20. marca. Prezes ministrów ks. Auersperg i minister spraw zagranicznych hr. Andrassy wrócili tu dziś z Pesztu.

Peszt, 20. marca. Frakcja umiarkowanej lewicy wezwwała stronnictwo Deaka do porozumienia się drogą kompromisu nad ustawą wyborczą. Obustronnie wysłano komisyje dla obydwu w tym względzie narad.

Paryż, 20. marca. „Le Bien public“ kładzie nacisk w obec pogłosek o przymierzach, że tylko myśl utrzymania długiego pokoju panuje we Francji. „La Patrie“ ogłasza rozmowę Eugeniusza Arnoulta z Thiersem, w której prezydent rzeczypospolitej odpycha stanowczo myśl odwetu.

Londyn, 20. marca. Wczoraj wieczór na posiedzeniu Izby niższej wice-hr. Buay obwinał Dilkego o naruszenie przysięgi i lojalności względem królowej. (Dilke występował na klubach republikańskich i dowodził, że republika mniej kosztuje niż monarchia. Red.) Dilke domaga się śledztwa nad listą cywilną i wydatkami dworu królewskiego. Gładstone przeciwnym jest śledztwu i oświadcza, iż zarzuty są nieusprawiedliwione (wrzawa). Po uchwaleniu wniosku o wykluczenie ja wności i wydaleniu bióra stenografów, obradowano przy

drzwiach zamkniętych, a na jawnem posiedzeniu odrzucono wniosek Dilkego 27 głosami przeciw 2.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20 marca 1872.

Hotel Żorża: Pp. Murey A., c. k. general, z Tarnopola — Cielecki A., z Przechowa — Hansner A., bankier, z Brodów. Hotel europejski: Pp. Hr. Dzieduszycki A., z Sidorów. Hr. de la Skala J., z Juśkowiec. Hotel angielski: Pp. Cywiński M., z Tyłatycz. — Hoppen M., z Tefipółki. Makomski A., z Królestwa. — Dr. Waygart W., adw., z Przemyśla. — Dr. Trevis Henr. wice-konzul włoski, z Wiednia. Hotel Langa: P. Lindner Z., dr. med., z Wiednia. Hotel krakowski: P. Turczyński Z., z Sudriwoli. Hotel Kuhna: Pp. Dorubach H., z Zukowa. — Malinowski Fr., z Rosji.

Wylechali ze Lwowa.

Dnia 20 marca 1872.

Pp. Kaizę Stordza G., do Bukaresztu — Hr. Tarnowski S. do Krakowa. — Hr. Zawadzki W., do Krylowie. — Isay S., c. k. do Zarzycza. — Drzewiecki W., do Rużywoli. — Jarantow-rotin, do Zarzycza. — Jasiński S., do Rozdzwian. — Jocz Jan, do Rozdzwian. — Torosiewicz J., do Poltwy. — Urbanowski R., do Dobroszyna. — Zubr J., do Kłodna.

Dnia 20go marca 1871 r. wyciągnięto w ces. król urządzie loteryjnym Lwowskim następujące pięć liczb:

57 58 11 47 25

Następne ciągnięcia przypadają w dniu 3go i 17go kwietnia 1872 r.

TEATR

Dziś (przedstaw. niem.) Ostatnie przedstawienie na dochód Józefa Sebürrera i pożegnane przedstawienie towarzystwa opary. „Koncert“ w 4 nastawienie towarzystwa opary. „Die schöne Helena“ Komimerach. Nastąpi: 3 oddziałach Meilhac'a i Halevy, czna opera w 3 oddziałach Meilhac'a i Halevy, na niemieckie przez F. Zell i J. Hopp. Muzyka J. Offenbacha.

Jutro (Ostatnie przedstaw. niem.) „Die Gräfin“ Opera w 3 aktach St. Moniuszki.

Podrogi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika.

Podrogi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)		(za 100 zł.)	
Odechodzą z Lwowa do Krakowa o g.	8	7	wieczór.
" " " " " " " " " "	8	30	rano.
Odeh. ze Lwowa do Czerniowiec o " "	8	32	"
" " " " " " " " " "	12	20	w nocy.
" " " " " " " " " "	8	52	rano.
" " " " " " " " " "	11	50	wieczór.
" " " " " " " " " "	7	37	rano.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g.	11	—	wieczór.
" " " " " " " " " "	7	—	"
" " " " " " " " " "	2	30	w nocy.
" " " " " " " " " "	7	24	wieczór.
" " " " " " " " " "	2	50	w nocy.
Podrogi kolejowe na stacji lwowskiej Podzameczu. (Podług zegaru lwowskiego.)			
Odechodzą do Brodów i Zloczowa o g.	9	11	rano.
Odeh. do Brodów i Zloczowa o " "	12	12	wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Zlocz. o " "	6	53	"
" " " " " " " " " "	2	19	w nocy.
Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.			

Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 50/0		(pien. towar.)
Metaliki po 4 1/2 0/0	311.50	313
Przezn. do wyl. z r. 1839 cale losy	311.50	312
" " " " " " " " " "	94.50	95
" " " " " " " " " "	12.75	103
" " " " " " " " " "	122.50	13
" " " " " " " " " "	148.50	148 75
" " " " " " " " " "	23	24
Pożyczka z r. 1863 (z premij) po 100 zł.		
Ranty Como po 42 lir. austr.		
B. Krajów koronnych.		
Obligacje indemn. po 50/0 za 100 zł.	96.50	17
Czech	75.50	76
Bukowiny	75.50	76 25
Galicyi	94.75	95 50
Niższej Austrii	78	78 0
Siedmiogrodu	81.25	81 75
Węgier		
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 70/0		

2. Akcje.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.)	327 50	323
z wypłatą 100/0	346	346 50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	958	962
Niż. aust. tow. eskont. po 500 zł.		
Galic. banku kraj. a 200 zł. wpl. 400/0	840	841
Galic. banku kraj. po 200 zł. wplata 600/0	247 25	247 75
Banku narodowego	2312	2317
Austr. towarz. Angl. par. po 500 zł. m. k	259.50	260
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k		
Półk. kolei po 100 zł. m. k	172	172 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k	387	389
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	267.50	268
Tow. kolei z-l. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.		
Polud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	175	175 50
Spółki Boryslawskiej a 200 zł. w. a.		
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.		

3. Listy zastawne.

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow.	105	—
po 50/0 w srebrze	74	—
Gal. Tow. kred. w. a. po 40/0	83	—
po 50/0	89.80	90.20
Gal. banku hyp. po 60/0	92	92.25
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 60/0	91.80	92
Banku narod. w wal. austr. przezn. do los. po 50/0	91	91.60
Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2 0/0 (renta) po 60/0		
4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.		
Kol. póln. po 100 zł. m. k.	90	90.50
" " " " " " " " " "	86.50	87

Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 50/0 za 100 zł.		(za 100 zł.)
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	150 50	151 50
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 60/0		
5. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	190.50	191
Clarego po 40 zł. m. k.	36	38
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.25	99.75
Keglevich po 10 zł. m. k.	16.50	17.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.50	32 50
Pożyczka po 40 zł. m. k.	15	15.50
Pożyczka po 40 zł. m. k.	40	41
Fundacya szpit. Arcyksięża Rudolfa	29	30
Salma po 40 zł. m. k.	25	26
St. Ganois po 40 zł. m. k.	—	21
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	58	59
Półk. fryest. po 100 zł. m. k.	22.50	23.50
Półk. fryest. po 50 zł. w. a.	24	24 50
Waldsteina po 20 zł. m. k.		
Windischgrütza po 20 zł. m. k.		

Wekale.

Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	91.30	91 50
Angsbarg za 100 zł. w p. a.	92.25	92 50
Berlin za 100 tal.	93.40	92 60
Berlin 100 zł. w p. n.	81.35	81.50
Hamburg za 100 M. R.	109.85	110
Londyn za 10 fl. szterl.	43.20	43 25
Paryż za 100 fr.		
Kurs złota.		5 28 5 25
Dukat ces. men.		
pol. wagi	8.71	8 72
Korona		
20 franków		
Rosyjski imperyal	107.50	107.75
Talar awiażkowy		
Srebro		

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. marca.

	zł.	c.
Jednotyly dług państwa w banknotach	66	10
w srebrze	103	—
Losy z 1860 roku	838	—
Akcyje banku wiedeńskiego	342	—
kredytowego	109	90
Londyn 10 funtów szterlingów	107	60
Srebro	8	74
Napoleonor	5	95
Dukat		

(704 2—3) **E d y k t.**

Nr. 3956 cyw. C. k. sąd powiatowy w Zassowie podaje do wiadomości, iż na dniu 28. listopada 1857 zmarła w Żelowie gubernii Piotrkowskiej królestwie polskiem, wdowa po tutejszym mandataryszu Bernardzie Bystronim, Zofia z Mozesów Bystroniowa.

Gdy sądowi nie jest wiadomo czyli oprócz X. A. dolfi Srefera znajdują się jeszcze inne osoby, którym prawo do spadku po Zofii Bystroniowej przysługuje, przeto wzywa wszystkich tych, którzyby sobie z jakiegokolwiek tytułu pretensje do spadku po Zofii Bystroniowej rościli, aby się w przeciągu roku od niżej wyrażonej daty w tutejszym sądzie zgłosili, prawa swe do spadku wykazali, i deklaracje swe do tegoż spadku wnieśli, w przeciwnym razie bowiem spadek, dla którego się jednocześnie kuratora w osobie p. Wincentego Górtza z Zassowa ustanawia, tylko z tymi, którzy go przyjęli pertraktowanym, i takowym też przyznanym zostanie, część zaś spadku, nie objęta przez nikogo państwu przypadnie.

Zassów, dnia 29. stycznia 1872.

(706 2—3) **E d y k t.**

Nr. 2739 cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem p. Klementynę Piotrowską, że dla niej jako z miejsca pobytu niewiadomej w sprawie Jakóba Harbanda przeciw niej o 240 złr. w. a. kuratorem p. adw. Dr. Sternklara z substytucją p. adw. Dr. Mantla ustanowiono, i temuż uchwałę z dnia 15. listopada 1871 L. 13590 doręczono.

Wzywa się więc pozwaną, by kuratorowi środki obrony podała lub innego zastępcę postawiła, inaczej bowiem skutki prawne z niedostatecznej obrony sobie przypisać będzie musiała.

Tarnopol, dnia 6. marca 1872

(707 2—3) **E d y k t.**

Nr. 2080 cyw. Dnia 15. listopada 1871 znalezione zostały na drodze między Krasnem a Ożydowem przez urlopnika Tymka Dowhopoluka następujące rzeczy: Brązowe futro pierzakowe, płaszcz gutaperkowy, siwy surdut zimowy, manszestrowy, zakiet i ręcznik cyfra T. S. oznaczony.

Ponieważ pomimo ogłoszenia tej zguby dotychczas niewiadomy właściciel tych rzeczy nie zgłosił się zarządzone wedle §. 357 p. k. sprzedaż tych zepsuciu podpadających rzeczy, a właściciel tychże wzywa się, by w przeciągu jednego roku od 3 ogłoszenia niniejszego edyktu tem pewnie do tutejszego sądu się zgłosił i swoje prawo własności do tych rzeczy a względnie do uzyskanej ze sprzedaży takowych kwoty wykazał, bowiem w przeciwnym razie takowa wedle §. 358 p. k. do kasy państwowej oddana zostanie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 9. marca 1872.

(708 2—3) **E d y k t.**

Nr. 634 cyw. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje niniejszem do wiadomości, iż w sprawie c. k. prokuratorowi w zastępstwie wysokiego skarbu przeciw masie spadkowej Berla Straucha o zapłacenie resztującej sumy w kwocie 67 złr. 43 ct. i kosztów spornych i egzekucyjnych w ilościach 9 złr. 22 ct. i 6 złr. w. a. celem ściągnięcia tej wierzytelności z pn dozwolono przymusową sprzedaż realności pod Nr. 473 w Boryczowie przy Niepołomicach położonej dłużniczej masy Berla Straucha własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Termina do tej egzekucyjnej sprzedaży wyznacza się na dzień 18. kwietnia, 21. maja i 18. czerwca 1872 każdą razą o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 305 złr. wal. austr.

Wadyum przez licytantów złożyć się mające 30 złr. 50 ct. w. a. Reszta warunków licytacji mogą być w tutejszo sądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Niepołomice, dnia 11. marca 1872.

(712 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4572. Upoważnia się c. k. urząd pocztowy w Jodłowej do przyjmowania i przesyłania posyłek wartościowych aż do 25 funtów wagi pojedynczej sztuki.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. Dyrekcji poczt.

Lwów, dnia 13. marca 1872.

Rundmachung.

Nr. 4572. Das f. f. Postamt in Jodłowa wurde ermächtigt, Frachten bis Einzelgewicht von 25 Pfund aufzunehmen und zu befördern.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der galiz. f. f. Postdirection.

Lemberg, am 13. März 1872.

(713 2—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 13429. C. k. Izba notaryalna we Lwowie wzywa na podstawie § 29 ust. not. strony, któreby jakie pretensje do zaspokojenia z kaucyi zmarłego we Lwowie na dniu 24. lutego 1872 c. k. notaryusza Włodzimierza Duleby wedle §. 25 ust. not. mieć mogły, aby takowe w sześciu miesiącach od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu rachując, — do tej Izby notaryalnej zgłosiły, w przeciwnym bowiem razie po upływie tego terminu bez względu na ich pretensję, zezwolenie na dewinkulację i wydanie tejże kaucyi właścicielowi lub

tegoż prawonabywcom udzielonem zostanie.

Lwów, dnia 11. marca 1872.

(714 2—3) **Konkurs.**

L. 13429. C. k. Izba notaryalna we Lwowie ogłasza, iż opróżnioną jest posada c. k. notaryusza we Lwowie do obsadzenia, której rozpisuje się konkurs.

Ubiegający się o tę posadę, mają swoje podania dowodami zaopatrzone w terminie czterech tygodni od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w Gazecie Lwowskiej wnieść do tutejszej Izby notaryalnej.

Lwów, dnia 11. marca 1872.

(716 2—3) **E d y k t.**

Nr. 1519. C. k. sąd obwodowy dla spraw wekslowych i handlowych w Samborze zawiadamia, niniejszem z miejsca pobytu niewiadomą Annę Gajda, iż w skutek prośby Marcina Króla wydanym został przeciw niej na podstawie wekslu z daty Sambor, 27. października 1870 na 22 złr. w. a. wystawionego, nakaz zapłacenia sumy wekslowej 22 złr. w. a. z pn., że dla niej kuratora w osobie p. adw. kraj. Dr. Budzynowskiego z zastępstwem p. adw. kraj. Dr. Kohna ustanowiono, i kuratorowi nakaz zapłacenia doręczono. — Rzeczą zatem pozwaną jest o terazniejszem jej miejscu pobytu sąd zawiadomić, lub wyż wymienionemu kuratorowi potrzebną informację udzielić, gdyż inaczej skutki zaniedbania tego sama sobie przypisze.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 20. lutego 1872.

(717 2—3) **E d y k t.**

L. 354-Pr. Przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu jest posada adjunkta urzędów pomocniczych z płacą roczną 800 zł, a względnie 700 zł. połączona opróżniona.

Podania o takową w przeciągu czterech tygodni do prezydium rzeczono sądu wniesione być mają.

Tarnopol, dnia 15. marca 1872.

(718 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2950 cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do wiadomości, że Jachiel Rappaport pod dniem 7. marca br. do L. 2950 wniósł pozew przeciw rotmistrzowi Józefowi Schweidel o uznanie wygaśnięcia i extabulację zainstalowanej na rzecz tegoż pozwanego sumy 100 złr. m. k. z 50% odsetkami na połowie realności pod l. 92/97 w Tarnopolu — w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 23. kwietnia 1872 na 10 godzinie zrana w tutejszym sądzie wyznaczono i pozew ten nieobecnemu pozwanemu do rąk tutejszego adwokata pana Dr. Zywickiego doręczono.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego Józefa Schweidla nie jest wiadome, przeto wzywa się tegoż, aby przed lub na powyższym terminie ustanowionemu kuratorowi potrzebną informację w tej sprawie udzielił, lub osobiście do rozprawy stanął lub innego pełnomocnika sobie ustanowił, — w przeciwnym bowiem razie wypływające z opieszałości pozwanego zle skutki temuż przypisane będą.

Tarnopol, dnia 11. marca 1872.

(720 2—3) **E d y k t.**

Nr. 178 cyw. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Mostach wielkich uwiadamia się niewiadomych ze życia i miejsca pobytu pp. Marjana Krzesińskiego i Franciszka Sołtysa a w razie ich śmierci, także i niewiadomych tychże spadkobierców, iż przeciwko nim tudzież p. Karolinie Krzesińskiej i za uwiadomieniem c. k. prokuratorowi skarbowej imieniem wysokiego skarbu, p. Karol Sackiewicz pod dniem 18. stycznia 1872 do L. 178 o uznanie prawa wyłącznej i nieograniczonej własności kaucyi służbowej Marjana Krzesińskiego z tytułu pełnienia urzędu poborcy podatkowego, przy głównej kasie krajowej lwowskiej deponowanej w sumie kapitalnej 500 złr. m. k. czyli 525 złr. w. a. z pn. nie naruszając praw, które wysokiemu skarbowi do tejże kaucyi służbowej przysługują pozew wytoczył, wskutek którego termin do rozprawy na dzień 21. maja 1872 o godzinie 10 zrana wyznaczonym, i pp. Marjanowi Krzesińskiemu i Franciszkowi Sołtysowi ewentualnie ich nieznanym spadkobiercom kurator w osobie p. Edwarda Müllera z zastępstwem p. Lawrentego Fedyńskiego oba z Mostów wielkich, — ustanowiono.

Wzywa się więc interesowanych, ażeby rzeczonemu kuratorowi dotyczące wyjaśnienia lub dowody udzielił, albo innego obrońcę sobie ustanowił i sądowi oznajmili, gdyż niepomysłne skutki im samym przypisane będą.

Od c. k. sądu powiatowego.

Mosty w dniu 1. marca 1872.

(726 2—3) **E d y k t.**

L. 14156. C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystkich ruchomy i położony w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 Nr. 1 Dz. pr. p. nieruchomy majątek spółki handlowej pod firmą Anna Czernik i Syn we Lwowie, posiadającej skład towarów kuśnierskich tudzież na majątek osobiście odpowiedzialnych spółników Anny Czernik Wiktora Czernika domieszczać, po w każdej z tych trzech mas rozbiorowych odrębne — eż stępowanie się wprowadza.

Kierownictwo takowego porucza się p. c. k. adjunktowi Hofmoeklowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się p. adwokata Dr. Waldmana, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wyka-

zania ich pretensyi poczynili swe wnioski co do zażalenia go lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na d. 29. marca 1872 godzinę 4tą po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensją do proszących mas rozbiorowych, ma takową odrębnie zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych względnie do 30. kwietnia 1872 i podać ją na terminie na dzień 30go maja 1872 godzinę 4 po południu wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensjami, przysługują prawo wybrania na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego członków wydziału wierzycieli innych osób, posiadających ich zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczone będą w Gazecie lwowskiej.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 16. marca 1872.

(721 1—3) **E d y k t.**

L. 724. C. k. sąd obwodowy Samborski zawiadamia Pawła Szymańskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego, a w razie tegoż śmierci jego spadkobierców z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych, że Józef i Narcyza małżonkowie Hild przeciw nim na dniu 16. stycznia 1872 do l. 724 skargą o wyekstabilowanie skryptu dłużnego z daty 30. września 1822, a względnie tym skryptem dłużnym objętej sumy 500 dukatów i odsetków po 6proc. w ks. dom. l. pag. 27 n. 23 on. zainstalowanych ze stanu dłużnego połowy realności pod l. k. 61 i 62 w mieście Samborze położonych, wnieśli, że na takową do rozprawy ustnej dzień sądowy na 10go maja 1872 o 10tej godzinie rano wyznaczyl i skargę tę ustanowionemu dla nich kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Budzynowskiemu z zastępstwem p. adwokata Dra. Ehrlicha doręczył.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 6. lutego 1872.

(722 1—3) **E d y k t.**

Nr. 1772. C. k. sąd obwodowy samborski zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Józefę Stefko — że uchwałę z dnia 18. kwietnia 1871 do L. 4174 zawiadamiającą ją o dozwolonej intabulacji Izaka i Sary małżonków Steuerman za właścicielami połowy realności l. k. 122 d. 132 n. dzielnicy przemyskiej w Samborze, do niej należącej — ustanowionemu dla niej kuratorowi adw. Dr. Budzynowskiemu z zastępstwem adw. Dr. Ehrlicha — doręczył.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 13. lutego 1872.

(723 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 508. cyw. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowie wiadomo czyni, iż publiczna relicytacja realności pod Nr. 124 w Kolbuszowie położonej a małżonków Ignacego i Julii Bieleckich własnej rezolucją z dnia 6. marca 1871 do L. 342 rozpisana i w dzienniku urzędowym gazety lwowskiej w Nr. 61, 62 i 64 ogłoszona, na dniu 18. kwietnia 1872 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie pod tymi samymi warunkami się odbędzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa, dnia 16. marca 1872.

(724 1—3) **E d y k t.**

Nr. 65337. C. k. sąd krajowy lwowski wzywa posiadaczy następujących czteroprocentowych obligacji za dostawę w ziemniokach (Naturallieferungsobligationen) a mianowicie Nr. 3786 z daty 7. września 1793 na 73 złr. na imię Pryswowce i Korzyłów poddanych, dalej Nr. 5593 z daty 21. lutego 1794 na 153 złr. na imię Pryswowce poddanych obwodu złoczowskiego. Nr. 2545 z daty 17. lutego 1795 na 71 złr. 15 ct. na imię wsi Pryswowce poddanych w złoczowskim obwodzie, Nr. 3609 z daty 12. grudnia 1795 na 108 złr. 24 ct. na imię Pryswowce poddanych w złoczowskim obwodzie opiewających, następnie niżej poszczególnionych pięcioprocentowych obligacji pożyczki wojennej (Kriegsdarlehenobligationen) a mianowicie Nr. 13445 z daty 24. sierpnia 1797 na 33 złr. 48 1/2 ct. na imię Pryswowce poddanych w złoczowskim obwodzie, Nr. 13815 z daty 2. sierpnia 1798 na 33 złr. 48 1/2 ct. na imię Pryswowce poddanych w złoczowskim obwodzie i Nr. 14551 z daty 5. sierpnia 1799 na 33 złr. 48 1/2 ct. na imię Pryswowce Rost złoczowski obwód — wystawionych, ażeby takowe w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni sądowi tem pewnie przedłożyli, ileże w razie przeciwnym, takowe po bezskutecznie upłynionym czasie za umorzone uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9. grudnia 1871.

(725 1—3) **E d y k t.**

Nr. 34690. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia niniejszem Antoniego Klimasa, szeregowca c. k. 30 pułku piechoty, jako nieobecnego z miejsca pobytu i ze życia niewiadomego, że na prośbę pozostałej jego małżonki Oleny Klimas z Rokitna o uznanie go za umarłego, w celu zawarcia powtórnych ślubów małżeńskich, kuratorem dla niego adw. Dr. Męcińskiego z zastępstwem adw. Dr. Zuckera, kuratorem zamianowany został, rzeczą więc jego będzie temuż kuratorowi po-

trzebną informację udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Oraz wzywa się Antoniego Klimasa, aby się w przeciągu roku do tego sądu zgłosił, lub innym sposobem o życiu swoim uczynił doniesienie, po bezskutecznym upływie bowiem tego czasu, wedle § 114 kod. cyw. za umarłego uznany zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 5. sierpnia 1871.

(727 1—3)

Edict.

Nr. 72749. Bom f. f. Lemberger Landesgericht wird dem, dem Leben und Aufenthalts nach unbekannten Elias oder Abraham Elias Poltarak beziehungsweise dessen unbekannten Erben mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben der Lemberger israelitische Cultus-Gemeinde-Vorstand Namens des Bethhaujes „Nad-tijches Bothamedrosch“ wegen Zuerkennung des Eigenthums einer Realitäts Hälfte sub Nro. 333 in Lemberg unterm 31. December 1871 §. 72749 eine Klage angebracht, und um richterliche Hilfe gebeten, morüber zum mündlichen Verfahren der Termin auf den 22ten April 1872 bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das f. f. Landesgericht zu Lemberg zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Rappaport mit Substitution des Hrn. Landesadvocaten Dr. Sokal als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zu rechter Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertreibung dienlichen vorchriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus derer Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Bom f. f. Landesgericht

Lemberg, am 13. Jänner 1872.

(728 1—3)

Obwieszczenie.

L. 10876. W celu udzielenia upoważnienia do hurtownej sprzedaży tytoniu w Potoku w powiecie Buczackim rozpisyje się konkurencja za pośrednictwem pisemnych ofert.

Te oferty mają być zaopatrzone kwitem na złożone wadium w kwocie 40 zł. w. a., jakoteż świadectwami pełnoletności, moralności i dobrych majątkowych stosunków ubiegającego się i wniesione najdalej do 12. kwietnia 1872 drugiej godziny z południa do c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Stanisławowie.

Obrót tej hurtownej sprzedaży wynosił w przeciągu czasu od 1go stycznia do włącznie ostatniego grudnia 1871, roku co do materyałów:

tytoniowych	8335 zł. 77 1/2 ct.
co do znaczków stemplowych	371 „ 71 „

Razem 8707 zł. 48 1/2 ct.

Warunki licytacyjne dotyczące się tego przedsiębiorstwa mogą być przejrane w c. k. Stanisławowskiej powiatowej dyrekcyi skarbu.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 11. marca 1872.

Rundmachung.

Nr. 10876. Zur Wiederbefugung der Tabak-Großtrafik im Potok im Buczaczer Bezirke wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerten sind belegt mit dem Reugelbe von 40 fl. öst. W., dann mit den Zeugnissen über die erlangte Großjährigkeit, über die Moralität und den Vermögensstand des Bewerbers längstens bis 12ten April 1872 zwei Uhr Nachmittags bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislaw zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik belief sich vom 1. Jänner bis inclusive letzten December 1871

beim Tabakmaterial auf	8335 fl. 77 1/2 ct.
und bei Stempelmatten auf	371 „ 71 „

Zusammen auf 8707 fl. 48 1/2 ct.

öst. Währ. Die Victionäbedingnisse über dieses Versteißgeschäft können bei der Stanislawer Finanz-Bezirks-Direction eingesehen werden.

Von der f. f. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 11. März 1872.

(729 1—3)

Obwieszczenie.

Nr. 1455 cyw. C. k. sąd powiatowy w Kołomyi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w celu dobrowolnej sprzedaży połowy realności po sp. Józefie Zeidlerze pozostałej pod Nr. 135 1/4 w Kołomyi położonej, wedle księgi głównej miasta Kołomyi Tom. III strona 172 poz. 12/7 na Józefa Zeidlera zainstalowaną, — przedsięwziętą będzie licytacja publiczna w każdym razie o 10 godzinie przedpołudniem. — Cenę wywołania oznacza się na 810 złr. w. a. — Poręczające przed rozpoczęciem licytacji w sądzie złożyć się mający mogą być w sądzie przejrane. — Niewiadomym do tej realności uzyskali, zawiadamia się o licytacji wypisanej, przez postanowionego dla nich kuratora p. adw. kraj. Dr. Rascha w Kołomyi i niniejszym edyktem.

C. k. sąd powiatowy.

Kołomyja, dnia 11. marca 1872.

(730 1—3)

Edykt.

Nr. 99 cyw. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Wiśniowczyku ogłasza się, iż na dniu 17. kwietnia tudzież 14. maja i 11. czerwca 1872 każdą razą o go-

dzinie 10 przed południem odbędzie się w tusadowej kancelaryi publiczna sprzedaż realności w księgach gruntowych nie wpisanej pod Nr. k. 251 w Mogielnicy położonej, z domu mieszkalnego i placu w objętości 400 □ sążni składającej się, Józefa Krzyckowskiego własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Jakóba Leib Strum w kwocie 25 złr. 33 kr. z pn. tudzież 2 1/2 korcy żyta i 1 1/2 korca pszenicy z pn. nareszcie 22 złr. z przynależ. pod następującymi główniejszymi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa powyższej realności w kwocie 200 złr., wadium zaś 20 złr.

2. Przy pierwszych dwóch terminach będzie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie zaś i niżej takowej sprzedana.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w tusadowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Wiśniowczyk, dnia 5. marca 1872.

(731 1—3)

Edykt.

Nr. 1058 cyw. Ze strony c. k. sądu powiatowego zawiadamia się p. Marcina Bochdana niniejszym edyktem, że przeciw niemu p. Klemens Postruski właściciel dóbr Seredna dnia 15. marca 1872 L. 1058 wniósł pozew o extabulację kontraktu dzierzawnego dnia 18. lipca 1844 między Ignacym Wyszynskim i pozwanym zawartego, i na dobrach Seredna Dom 215 p. 463 n. 47 on. intabulowanego i prosił o pomoc sądową, względem czego termin do sumarycznej rozprawy na dzień 5. kwietnia 1872 o godzinie 9 przed południem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego sądowi nie jest wiadome, przeto sąd dla zastąpienia pozwanego ustanowił p. Bolesława Cieńskiego z Tomaszowca jako kuratora, z którym wniesiona sprawa prawna według przepisanej procedury sądowej będzie pertraktowana.

Tym edyktem przypomina się przeto obżalowanemu, ażeby w należytych czasie albo sam przybył, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego rzecznika wybrał, i temu sądowi oznajmił, w ogóle przedsięwziął służące do obrony przepisane środki prawne, gdyż powstałe z zaniedbania skutki sam sobie przypisze.

Z c. k. sądu powiatowego

Wojniów, dnia 16. marca 1872.

(732)

Ogłoszenie.

L. 3847. W imieniu Jego Cesarskiej Mości! c. k. sąd krajowy w sprawach karnych orzeka na wniosek c. k. prokuratury państwa wmyśl §. 8 post. pr. z dn. 17go grudnia 1862 l. 7 Dz. u. p., że treść artykułu umieszczonego w numerze 6 czasopisma „Zeitung“ z dnia 15. marca 1872 pod napisem: „Glänzende Aussichten“ zawiera w sobie od słów „Noch haben die Polen die Resolution“ aż do „ist alles recht und billig“ wykroczenie z § 302 ust. kar., że zatem konfiskata całego nakładu tego czasopisma jest usprawiedliwioną, że na mocy §. 36 i 37 ust. pras. skonfiskowane egzemplarze mają być zniszczone i dalsze rozpowszechnienie tychże się zakazuje.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Lwów, dnia 20. marca 1872.

Rundmachung.

Nr. 3847. Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das f. f. Landesgericht in Strassaden hat im Grunde des § 8 des Preßgesetzes vom 17. December 1862 Zahl 7 des R. G. B. über Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft zu Recht erkannt:

Der in der Zeitschrift „Zeitung“ im Zeitungsblatte Nr. 6 vom 15 März 1872 erschienenen Artikel unter der Aufschrift „Glänzende Aussichten“ enthaltend seinem Inhalte nach die Merkmale des Vergehens nach § 302 des St. G., es wird daher die Beschlagnahme der ganzen Auflage dieses Zeitungsblattes für gerechtfertigt erklärt, somit im Grunde des § 36 und 37 des Preßgesetzes vom 17. December 1862 §. 6 des Reichsgesetzes die Vernichtung dieser Auflage beschließen und die Weiterverbreitung dieses Zeitungsblattes für den ganzen Umfang der im Reichsrathe in Wien vertretenen Länder verboten

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 20. März 1872.

(659 3—3)

Konkurs.

L. 5473. Posada poczmistrza przy nowym urządzie pocztowym w Żółtańcach za kontraktem i kaucją 200 zł. Dotacja roczna 180 zł., ryczałtowe kancelaryjne 36 zł. i odpowiednie wynagrodzenie za utrzymywanie codziennych posyłek pieszych z Żółtańca do Kulikowa i napowrót,

Podania kompetentów, zostających w służbie państwowej mają być wniesione w drodze przełożonej władzy, innych zaś kompetentów w drodze dotyczącej władzy politycznej najdalej do 30. marca 1872 r. do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie, w których ma być szczegółowo wymienione najmniejsze wynagrodzenie roczne, żądane za utrzymywanie wspomnianych posyłek pieszych.

2. Posada poczmistrza w Kalwaryi za kontraktem i kaucją w kwoci 240 zł. Dotacja roczna 240 zł., ryczałtowe kancelaryjne 48 zł. i za utrzymywanie codziennych jazd posłańców do Wadowic i napowrót roczne wynagrodzenie w kwocie 450 zł.

Kompetenci zostający w służbie rządowej mają wniesić swoje podania w drodze przełożonej władzy, wszyscy zaś inni w drodze właściwej władzy politycznej najdalej do 30. marca 1872 r. do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie.

3. Posada poczmistrza w Piwnicznej w starostwie

powiatowem Nowo-Sądeckiem za kontraktem i kaucją 240 zł. Dotacja roczna 240 zł. ryczałtowe kancelaryjne 48 zł. i pobór należności jezdnych prawem przepisanych.

Kompetenci zostający w służbie rządowej mają wniesić podania w drodze ich przełożonej władzy, wszyscy zaś inni w drodze właściwej władzy politycznej najdalej do 30. marca 1872 r. do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 10. marca 1872.

Concurs.

Nr. 5473. 1. Postmeisterstelle bei dem neu zu errichtenden Postamte in Zółtańce gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl. Jahresbestallung 180 fl., Amtspauschale 36 fl., und ein zu vereinbarendes Jahrespauschale für die Unterhaltung der täglichen Fußbotenposten von Zółtańce nach Kulikow und retour.

Gefuche sind von bereits im Staatsdienste stehenden Bewerbern im Wege ihrer Amtsvorstellung von sonstigen Bewerbern im Wege der zuständigen politischen Behörde bis 30ten März 1872 bei der Postdirection Lemberg einzubringen und in denselben anzugeben, welches geringste Jahrespauschale für die Unterhaltung der obgenannten Fußbotenposten beansprucht wird.

2. Postmeisterstelle in Kalwarya gegen Dienstvertrag und Caution pr. 240 fl., Jahresbestallung 240 fl., Amtspauschale 48 fl. und ein Botenpauschale von 450 fl. für die Beforgung der täglichen Postbothenfahrten nach Wadowice und retour.

Gefuche sind bis 30ten März 1872 von bereits im Staatsdienste stehenden Bewerbern im Wege ihrer Amtsvorstellung, von sonstigen Bewerbern im Wege der zuständigen politischen Behörde an die Postdirection in Lemberg einzubringen.

3. Postmeisterstelle in Piwniczna Bezirkshauptmannschaft Neu-Sandec gegen Dienstvertrag und Caution 240 fl. Jahresbestallung 240 fl., Amtspauschale 48 fl. und Bezug der gesetzlichen Rittgelber.

Gefuche sind von bereits im Staatsdienste stehenden Bewerbern im Wege ihrer Amtsvorstellung, von sonstigen Bewerbern im Wege der zuständigen politischen Behörde bis 30ten März 1872 bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der f. f. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 10. März 1872.

(660 3—3)

Edykt.

L. 2622. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem p. Waleryę Olchowską jako zmieszca pobytu niewiadomą, że w sprawie Józefa Bluma przeciw niej o zapłacenie 150 zł. w. a. z przyn. dla niej kurator w osobie pana adwokata Dra. Sternklara z substytucją p. adwokata Dra. Axelrada ustanowiony i temuż nakaz płatniczy z dnia 13go września 1871 l. 11155 doręczony został.

W skutek czego się pozwana wzywa, by temuż kuratorowi środki obrony podała lub zastępcę prawnego postanowiła, inaczej bowiem skutki prawne przypisać sobie będzie musiała.

Z c. k. sądu obwodowego

Tarnopol, dnia 6. marca 1872.

(661 3—3)

Edykt.

L. 4666. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Simona Dikmana jako prawonabywcy Hene Dikman przeciw masie nieobjętej Noe Dikmana o 125 dukatów do przysusowej sprzedaży realności pod l. 65 w Zaleszczykach, Gabriela Dawida, Laji Isaaka, Menaszy Dikmanów, Dawida Badian i Tauby Follender własnej, wyznacza się trzy termina na dzień 18. kwietnia, na dzień 22. maja i dzień 4go lipca 1872 o 10. godzinie rano z tem, że przy pierwszych dwóch terminach ta realność tylko powyżej ceny szacunkowej 2439 zł. 50 kr. lub za taką przy trzecim zaś tylko za taką cenę sprzedana zostanie, którą wszyscy wierzyciele hipotekarni pokryci będą, a gdyby taką cenę nieuzyskano, natenczas celem lżejszych warunków licytacji wyznacza się termin na dzień 5. lipca 1872 o godzinie 10. rano. — Reszta warunków licytacji w sądowej registraturze przejrzeć można. O tej licytacji uwiadamia się strony sporne teraźniejszych właścicieli realności, mianowicie Dawida Badian, Laji Isaaka Szechnera, Menaszy i Dawida Dikmanów do rąk własnych, zaś Gablila Dikmana i Tauby Follender z życia i miejsca pobytu niewiadomych przez kuratora p. adwokata Zakrzewskiego i wierzycieli hipotecznych, c. k. prokuratorę skarbową, Samuela Herscha Harnika, Scheindlę Laę Kimmelmanna i nakoniec Henię Dikman z życia i miejsca pobytu niewiadomą jako też i późniejszych wierzycieli przez kuratora pana Eugeniusza Szadkowskiego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zaleszczyki, dnia 28. lutego 1872.

(701 3—3)

Edykt.

Nr. 11268 cyw. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu uwiadamia niniejszem, że Golda Schor — córka zmarłego dnia 14. grudnia 1858 w Drohobyczu Samuela Schor na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 21. listopada 1871 L. 13039 pod dniem dzisiejszym z powodu należycie skonstatowanej niedołężności umysłowej — za obłąkaną, uznana została — i że dla teje obłąkanej Goldy Schor kuratorem brata jej rodzonnego Abrahama Schorra z poleceniem, aby praw teje kurantki we wszystkich wypadkach wedle istniejących przepisów prawa sumiennie przestrzegał, ustanowiono.

Z c. k. sądu powiatowego.

Drohobycz, dnia 27. lutego 1872.

(682 3—3) Obwieszczenie

Nr. 8 not. Wskutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa sprawiedliwości z 19. grudnia 1871 do L. 12600 i reskryptu c. k. sądu krajowego wyższego z 9. stycznia 1872 do L. 20771 rozpisuje się na nowo utworzyć się mającą posadę notaryusza z siedzibą w Strzyżowie konkurs na 14 dni, w którym to terminie ubiegający prosiły swoje do tutejszego wydziału Izby notataryalnej wprost lub przez władzę swą przełożoną podać mają.

Z wydziału Izby notaryalnej.

Rzeszów, dnia 10. marca 1872.

(683 3—3) O g ł o s z e n i e

Nr. 321. W rejonie Podkomisji krajowej podatku gruntowego w Krakowie opróżnioną została posada referenta ekonomicznego przy komisji szacunkowej.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje podania poparte dowodami uzdolnienia i dotychczasowego zatrudnienia przez dotyczące c. k. starostwo do przy-

dyum c. k. podkomisji krajowej regulacji podatku gruntowego w Krakowie najdalej do ostatniego marca br. wnieść.

Kraków, dnia 13. marca 1872.

(684 3—3) E d y k t

Nr. 3135 C. k. sąd miejsko delegowany w Krakowie ogłasza, iż w dniu 4. marca 1864 r. zmarł w lesie Kościelnickim Icyk Reich po którym postępowanie spadkowe w t. s. się toczy. Ponieważ dwaj synowie zmarłego Łazarz i Maurycy Reich z miejsca pobytu nie są wiadomi, przeto wzywa się ich, aby w ciągu roku od dnia tego ogłoszenia, deklarację do powyższego spadku wnieśli, inaczej spadek z oświadczonej resztą spadkobiercami i z ustanowionym dla nich kuratorem adw. Dr. Balko przeprowadzony zostanie.

Kraków, dnia 27. lutego 1872.

(685 3—3) E d y k t

L. 254-693. C. k. sąd powiatowy w Białej czyni

niniejszem wiadomo, iż na żądanie opieki m. sierót po ś. p. Jędrzeju Roznerze z pod Nr. k. 31 d. 42 n. w Komorowicach i za zezwoleniem świetnego c. k. sądu krajowego krakowskiego z dnia 28go grudnia 1871 liczbę 20239 w celu dobrowolnej sprzedaży 11 morgów gruntu do realności masy spadkowej ś. p. Jędrzeja Roznera pod Nr. k. 31 d. 42 n. w Komorowicach przynależnego publiczną licytację na miejscu w Komorowicach dnia 26. marca 1872 o godzinie 10ej zrana pod następującymi warunkami przedsięwzięcie:

1. Za cenę wywołania jednego morgu gruntu ustanawia się kwotę 258 zł., poniżej której rzeczony grunt sprzedany nie będzie.

2. Każdy licytant obowiązany będzie przed rozpoczęciem licytacji złożyć do rąk komisji licytacyjnej 10proc. ceny wywołania jako wadium.

3. Dalsze warunki przejrzeć można w tutejszym sądzie.

Biała, dnia 16. lutego 1872.

Doniesienia prywatne.

(690 4—7) W a ż n e !

dla prawników, osób prywatnych i wojskowych!

W księgarni niżej podpisanego są do nabycia po cenach znacznie **zniżonych**:

1. **Powszechne prawo prywatne** przez Dr. Czernyńskiego 2 tomy (komplet) zamiast 10 złr. w. a. tylko 4 złr. w. a.

2. **Zbiór ustaw według Manza** w 5 zeszytach każdy po 6 arkuszy ścisłego druku zawierający razem następujące ustawy: 1. sumaryczne postępowania; 2. prawo wekslowe wraz z postępowaniem; 3. nową ustawę hipoteczną; 4. rozporządzenie ces. z dnia 16. listopada 1858 co do postępowania sądowego w sporach dzierżawy i najmu; 5. sprawy prowizoryjne; 6. normę jurysdykcji

cywilnej; 7. instrukcję z dnia 12. stycznia 1872 do wykonywania nowej ustawy tabularnej; 8. nową ustawę notaryalną. (Pod prasą znajduje się ustawa w sprawach niespornych) razem 2 złr.

3. Wzory drukowane do nakazów płatniczych podań egzekucyjnych, pełnomocnictw w języku polskim i niemieckim, — li-bra jedna 36 ct.

4. Papier dobry konceptowy ryza po 1 złr. 90 ct i 2 złr.

5. Papier kancelaryjny ryza po 2 złr. 2 złr. 30 ct, 2 złr. 60 ct. do 5 złr. w. a.

6. Pióra stalowe, lak i tp. rekvizyta do pisania, pojedynczo i hurtem.

Na szczególną uwagę zasługuje:

7. **Sekretarz i adwokat domowy**, dzieło o 10ciu zeszytach — razem 60 arkuszy bardzo ścisłego druku obejmujące, zaleca się najrozsądniejszym zbiorem wzorów we wszelkich rodza-

jach korespondencji prywatnych, szczególnie zaś odznacza się i przewyższa wszelkie w tym rodzaju wydane dzieła niemieckie treściwym i dokładnym zestawieniem powszechnego prawa cywilnego z dołączeniem licznych wzorów, kontraktów, umów, rewersów i tp. we wszelkich możliwych sprawach prawnych i dla wszystkich stanów z zastosowaniem do najnowszych ustaw politycznych, sądowych, tabularnych i wojskowych — razem za wszystkie 10 zeszytów tylko 4 złr.

Prenumerujący całe to ostatnie dzieło dostaje jako premię **Kalendarz powieściowy** na rok 1872.

Kupujący 10 egzemplarzy razem otrzymuje jedenasty bezplatnie.

Zamówienia wszelkie uskutecznić można za przekazem lub pobraniem pocztowym.

Księgarnia BODEKA
ulica ormiańska l. 3 we Lwowie.

Nr. 9997.

Russischer Post-Tarif,

giltig vom 1/13 Jänner 1872.

		1871		1872	
		SR.	Cop.	R.	Cop.
Gesiegelte Briefe	pr. Loth	—	10	—	10
Correspondenzkarte	keine	—	—	pr. Stück	5 1/4
Drucksachen unter Kreuzband	von 1 bis 3 Loth für jede 3 Loth aufwärts à 2 Kop.	2	—	Druckf. unter Kreuzb. Proben, Mustern allerhand ohne Werth im Gewichte bis zu 21 Loth pr. 3 Loth	2
Recommandirte Briefe	pr. Loth Recepis pr. Stück	—	25 5	pr. Loth Prämie pr. Stück Recepis " "	10 10 5
Werthpackete	pr. Rubel extra vom Gewichte für Bessarabien pr. Pfund " Odessa " " " Petersburg " " Recepis " Stück	—	1 10 15 25 5	Werthpackete wurden selbst bis zur Höhe von 10 Pud aufgenommen Dieselbe Gebühr als für Geldsendungen extra vom Gewicht pr. Pfund von 300 Werth " 400 " " 500 " Weniger als 300 Werth kostet pr. Pfund	3 4 5 10
Packete ohne Werth	wurden nicht aufgenommen	—	—	Dieselbe Gewichtsgebühr als als von Werthpackete	für je 100 Werth aufwärts 1 Kop. pr. Pfund. Packete über 3 Pud schwerer und über 5000 Rub. werden nicht angenommen.
Wertpapiere	werden nur als recommandirte Briefe angenommen	—	—	laut Tarif für Geldsendung	für Verlust keine Haftung seitens der Post Werthpackete bis R. 10 und Packete ohne Werth bis zur Höhe von 5 Pfund können auf Verlangen des Aufgebers dem Adressaten ins Haus bestellt werden, wofür Empfänger 15 Kop. zu entrichten hat.
Russische Banknoten	von 1 R. bis 300 pr. R. " 300 " 600 " " " 600 " 1500 " " " 1500 " 3000 " " " 3000 aufwärts " " extra pr. Loth Recepis pr. Stück	— 3 — 7 — — —	1 — 1/2 50 1/4 10 5	von 1 bis 100 R. pr. R. " 100 " 400 " " " 400 " 1600 " " " 1600 weiter extra pr. Loth Recepis pr. Stück	1 1/2 1/4 1/8 10 5
Russische Gold- u. Silbermünzen	zahlen dasselbe Porto als russische Papierrubel	—	—	zahlen dasselbe Porto als Papierrubel.	und Zuschlag 50 Kop. Prämie " 1.50 " " " 3.50 " "
Ausländisches Gold und Silber	laut Werthangabe pr. Rubel extra pr. Pfund Recepis pr. Stück	— — —	1 10 5	dasselbe Porto als Papierrubel Gewicht pr. Pfund Recepis pr. Stück	10 5
Bemerkung.	Geld- und Recommendations-Avisos der Post, sowie überhaupt alle Briefe werden dem Adressaten franco ausgefolgt.			Für jeden zugestellten Brief und Postavisos (außer die ausländischen Briefe) hat Adressat 2 Kop. zu entrichten.	

(709 3—3)